

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 320

гр. Враца, 21.06.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА** в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселка Ц. Иванова

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова  
в присъствието на прокурора Е. В. С.

като разглежда докладваното от Веселка Ц. Иванова Частно наказателно дело  
№ 20231400200452 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.437, ал.2 НПК и е образувано по молба на лишения от свобода Г. К. М., с искане да бъде условно предсрочно освободен от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от началника на Затвора гр.Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС, план на присъдата по чл.156 ЗИНЗС и личното затворническо досие на осъдения М..

В съдебно заседание участието на лишения от свобода е осигурено чрез видеоконферентна връзка със затвора по скайп. Същият поддържа молбата си и моли да бъде уважена.

Представителят на Затвора гр.Враца, упълномощен по чл.15, ал.2 ЗИНЗС, изразява становище за неоснователност на молбата по съображения, че с поведението си лишеният от свобода не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното до момента наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпяната част.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП гр.Враца дава становище за неоснователност на молбата по съображения, че е налице само една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване по чл.70 НК – изтърпяната част от наложеното наказание, но не са налице достатъчно доказателства за поправянето на лишения от свобода, с оглед на което прави искане за оставянето ѝ без уважение.

Врачански окръжен съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, приема следното:

Г. К. М. изтърпява общо наказание в размер на 2 години лишаване от свобода, наложено му с присъда по н.о.х.д. № 110/2022 г. по описа на РС-Мездра, за деяния по чл.346, ал.2, т.1, пр.2 и т.2, пр.3, вр. ал.1, вр.чл.28, ал.1 и по чл.196, ал.1, т.1, вр.чл.29, ал.1, б."а" и "б" НК, при първоначален строг режим.

Началото на наказанието е на 09.06.2022 г. Към датата на постановяване на настоящото определение-21.06.2023 г. от това наказание е изтърпял 1 година, 8 месеца и 3 дни, от които 1 година и 12 дни фактически, 6 месеца и 6 дни предварителен арест, а от работа 1 месец и 15 дни. Остатъкът за изтърпяване е 3 месеца и 27 дни.

От изложеното е видно, че фактически е изтърпял не по-малко от 2/3 от наложеното му наказание, така както изисква разпоредбата на чл.70, ал.1, т.2 НК, тъй като едно от деянията по съвкупността е при условията на опасен рецидив. Следователно налице е първата законова предпоставка, необходима за постановяване на условно предсрочно освобождаване.

На следващо място съдът следва да прецени дали лишеният от свобода е дал доказателства за своето поправяне. В тази връзка на внимателно изследване и преценка подлежат всички данни за неговата личност и действителните доказателства за неговото поправяне и положително личностно развитие.

От доклада по чл.155 ЗИНЗС е видно, че първоначалната оценка на риска от рецидив при осъдения е 107 точки, в границите на високите стойности. Рискът от вреди за обществото е среден и се обуславя от криминалното му минало и характера на настоящите деяния. Като дефицити, по които има остра нужда от корекции, са определени множество зони: криминално минало, отношение към правонарушението, трудова заетост, управление на финансите и доходите, начин на живот и обкръжение, злоупотреба с наркотици и умения за мислене. Рискът от вреди за лишеният от свобода и за служителите на затвора е среден, тъй като М. е склонен към вербална агресия, импулсивен, с понижен контрол върху гнева и заявява дискриминационни нагласи към представители на ромския етнос. Рискът от бягство е нисък. В първоначалния план на присъдата е предвидена работа по част от дефицитните зони - отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение и умения за мислене.

При последващата ревизия на оценката на риска е констатирано, че рискът от рецидив при осъдения е повишен с два пункта до актуалните 109 точки, запазвайки се в границите на високите стойности. Повишението се дължи на деструктивното му поведение в охраняема среда и множеството наложени дисциплинарни наказания за разнородни дисциплинарни нарушения. Констатирани са дефицити във всички първоначално установени проблемни зони. В този аспект е отчетено, че осъденият продължава да не разбира мотивите и факторите, довели до извършване на правонарушенията; с трайно формирани криминални нагласи е; показва отрицателно отношение към труда, като отказва да работи; налице е злоупотреба с наркотици в комбинация с алкохол; податлив е на влиянието на криминалните среди; нарушител е на ЗИНЗС; склонен е към импулсивно и безразсъдно поведение; не разпознава проблемите си и ги решава по неадекватен начин; продължава да не осъзнава нуждата от позитивна промяна.

От доклада по чл.155 ЗИНЗС и личното досие на осъдения е видно, че по време на престоя в затвора е бил дисциплинарно наказван четири пъти-на 30.01.2023 г., два пъти на 09.03.2023 г. и на 04.04.2023 г., поради откази да изпълни разпореждане на служители на НОС, отказ да излезе на вечерна проверка, както и за обидно и неуважително отношение към пенитенциарни служители. Няма поощрения и награди поради липсата на системни положителни прояви.

Посочено е, че лишеният от свобода е непостоянен в поведението си, като включването му в предлаганите от затворническата администрация дейности не цели придобиване на знания и постигане на положителни личностни промени, а е единствено с цел да намали престоя му в затвора. В тази връзка е отразено, че на 26.09.2022 г. той е включен в трудова дейност на основание чл.80 ЗИНЗС като чистач, но още същия ден се е отказал да работи; на 28.11.2022 г. отново му е предоставена възможност за ангажиране с трудова дейност като общ работник в парова централа към СУ "Мито Орозов", но впоследствие на 06.03.2023 г. по докладна записка от Медицинския център към затвора, че здравословното му състояние не позволява да извършва трудова дейност, е снет от работа; на 12.12.2022 г. е включен в курс по чуждоезиково обучение, след което на 03.02.2023 г. се е отказал, без да посочи конкретни причини.

В периода 08.11.2022 г. - 17.11.2022 г. успешно е завършил корекционна програма "Овладеяване на гнева". Епизодично е участвал и в други пенитенциарни дейности, свързани с личностна промяна. Към момента посещава курс "Християнски ценности".

Според констатациите в доклада поведението на лишения от свобода М. в настоящия период от изпълнение на наказанието показва, че няма трайни нагласи за позитивна личностна промяна. Склонен е да омаловажава собствената отговорност и принос при решаване на проблемите си, търси вината в другите. Не осъзнава напълно своите дефицити и не проявява траен стремеж за положителна промяна и нагласа за водене на законосъобразен начин на живот. Предишните му осъждания не са успели да променят

нагласите му и да имат необходимия коригиращ ефект върху поведението му. Не осъзнава нуждата от промяна модела на употреба на наркотици след освобождаване.

Поставените цели и договорените дейности в плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем, поради което корекционната работа с лишения от свобода трябва да продължи в посока постигане на положителна промяна в нагласите и мисленето и формиране на изцяло критично отношение към досегашното криминално поведение. Посочена е и необходимостта от включване на осъденото лице в корекционни програми - "Толерантност в затвора, толерантност на свобода, "Справяне с житейски проблеми чрез промяна в мисленето", "Подготовка за живот на свобода", които целят да насърчат изграждане на законосъобразно поведение и преодоляване на зависимости и ще спомогнат за по-пълноценна ресоциализация след освобождаването му от затвора.

Крайната оценка на затворническата администрация е, че лишеният от свобода М. все още не е дал категорични доказателства за промяна на нагласите си за водене на законосъобразен начин на живот и не отговаря на изискванията за условно предсрочно освобождаване.

Приложените и анализирани по-горе писмени доказателства дават основание на съда за извод, че към настоящия момент с поведението си осъденият М. не е дал достатъчно убедителни доказателства за своето реално поправяне и превъзпитание, съгласно чл.439а НПК. В тази връзка бяха оценени високите стойности на риска от рецидив - 109 точки, които са завишени с два пункта в сравнение с първоначалните, което на фона на многократните предишни осъждания навежда на извод за риск от криминален рецидив и причиняване на вреди. Съдът съобрази и дефицитните зони при осъдения, които са почти същите, както и в началото на неговото наказание и от които е видно, че той не е критичен към извършените престъпления, не осъзнава наличните си проблеми и не полага достатъчно усилия за преодоляване на утвърдения престъпен модел на поведение. Вярно е, че по време на престоя си в затвора той е взел епизодично участие в трудови, образователни и религиозни дейности. Тези позитивни резултати обаче не са стабилизирани. Извън тях липсват други доказателства, от които да бъдат направени еднозначни изводи за трайното му поправяне. Напротив, от данните по делото е видно, че през настоящата 2023 г. лишеният от свобода е бил дисциплинарно наказан четири пъти. Очевидно е, че той все още е затруднен да спазва правила, и то в условията на контролирана среда, не осъзнава наличните си проблеми, не полага достатъчно усилия за преодоляване на създадения порочен модел на поведение и продължава да притежава степен на обществена опасност от повтораемост на престъпната му дейност. Всичко това илюстрира, че престоят му в затвора не е довел до безспорен поправителен и превъзпитателен ефект. Налице е необходимост от продължаване на корекционното въздействие спрямо осъденото лице в насока снижаване на риска от рецидив и вреди за обществото, постигане в пълна степен на набелязаните цели в плана за изпълнение на присъдата и преодоляване на установените дефицитни зони.

При това положение съдът приема, че е налице само едната от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване по реда на чл.70 НК, а именно лишеният от свобода е изтърпял фактически повече от 2/3 от наложеното му наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си все още не е дал достатъчно доказателства да се приеме, че напълно се е поправил. Изложеното е основание да бъде постановен отказ на молбата му за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл.440 НПК, вр. чл.70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** молбата на лишения от свобода Г. К. М., роден на \*\*\* в гр.Мездра, обл.Враца, българин, български гражданин, с постоянен адрес \*\*\*, понастоящем в Затвора гр.Враца, ЕГН \*\*\*\*\*, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване

на остатъка - в размер на 3 месеца и 27 дни, от наказанието в размер на 2 години лишаване от свобода, определено му като общо по н.о.х.д. № 110/2022 г. по описа на РС-Мездра.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението, след влизане в сила, да се изпрати на Затвора гр.Враца.

**Съдия при Окръжен съд – Враца:** \_\_\_\_\_